

110

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1959 r.

w sprawie ulg w podatku gruntowym oraz w spłacaniu należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu inwestycji dokonywanych w gospodarstwach rolnych położonych na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz § 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 1956 r. w sprawie określenia zasad i trybu oraz organów właściwych do wydawania decyzji o umarzeniu oraz udzielaniu ulg w spłacaniu należności przysługujących jednostkom budżetowym oraz państwowym instytucjom, przedsiębiorstwom i bankom (Dz. U. Nr 17, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnikom podatku gruntowego, którzy w okresie do dnia 31 grudnia 1961 r. na obszarze województw: koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i m. Wrocławia oraz powiatów: elckiego, góldapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, łęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego oraz m. Elbląga województwa gdańskiego, powiatu trzcianeckiego i m. Piły województwa poznańskiego oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego oraz gromad: Gładyszów, Ropica Górna, Śnietnica, Uście Gorlickie i Wysowa powiatu gorlickiego, gromad: Bircza, Kuźmina, Leszczawa Dolna, Lipa, Nowosiółki Dydyńskie, Olszany, Piątkowa i Sufczyzna powiatu przemyskiego oraz gromad: Bukowsko, Jaśliśka, Komańcza, Mokre, Mrzyglód, Odrzechowa, Posada Górna, Sieniawa, Szczawne, Tyrawa Wołoska, Wisłok Wielki i Załuż powiatu sanockiego województwa rzeszowskiego dokonają inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy, budowy albo remontu budynków lub części budynków gospodarczych bądź mieszkalnych związanych z gospodarstwem rolnym bądź w postaci założenia nowych sadów na powierzchni co najmniej 1/4 ha gruntów, przysługują im ulgę w podatku gruntowym w formie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego w zakresie tego podatku na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Ulgę stosuje się wówczas, gdy wartość nabytych materiałów z funduszy podatnika wynosi na inwestycje budowlane oraz remonty co najmniej 4.000 zł, a na założenie sadu — co najmniej 2.000 zł. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — w zależności od warunków miejscowych — obniżyć jednolicie dla całego województwa kwoty określone w zdaniu poprzedzającym nie więcej niż o 25%.

2. Do sumy nakładów inwestycyjnych (ust. 1) nie wlicza się wartości własnej pracy podatnika i kosztów robocizny obcej.

3. Jeżeli podatnik dokonał inwestycji również z kredytów bankowych, wówczas ulgę stosuje się początkowo tylko z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy podatnika, natomiast ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych stosuje się w miarę spłaty rat tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w § 3 ust. 4.

§ 3. 1. Wysokość ulgi w postaci zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego (§ 1) wynosi 30% kwoty wydatkowanej na inwestycje (§ 2 ust. 2), nie więcej jednak niż 20.000 zł.

2. Ulgę stosuje się w zasadzie przy wymiarze podatku przypadającego za rok, w którym inwestycje zostały ukończone. Jeżeli wniosek, o którym mowa w § 4, złożony został po dokonaniu wymiaru podatku, wówczas ulgę stosuje się po uprzednim wznowieniu postępowania podatkowego.

3. Wysokość ulgi za dany rok podatkowy nie może być większa niż 75% rocznego wymiaru podatku.

4. Jeżeli kwota ulgi przekracza granicę określoną w ust. 3, wówczas ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku ukończenia inwestycji, z tym że podobnie jak w pierwszym roku, tak i w latach następnych, kwota ulgi za poszczególne rok podatkowy nie może być większa niż 75% podatku należnego za dany rok.

5. Jeżeli podatnik posiada zaległości w podatku gruntowym z lat przed ukończeniem inwestycji, wówczas ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umorzenia kwoty zaległości odpowiadającej części nakładów określonych w ust. 1.

6. Jeżeli ulga z tytułu inwestycji (ust. 1) przekracza kwotę ulgi, jaka może być udzielona w podatku gruntowym (ust. 3—5), wówczas niezależnie od ulgi w podatku umarza się podatnikowi część przypadającej od niego należności Państwowego Funduszu Ziemi w wysokości różnicy między kwotą ulgi w podatku a kwotą ulgi przysługującej mu z tytułu inwestycji, z tym jednak że łączna ulga w podatku gruntowym i należnościach Państwowego Funduszu Ziemi nie może przekraczać 20.000 zł. Przepis niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio do podatników całkowicie zwolnionych od podatku gruntowego.

§ 4. 1. Osoby ubiegające się o ulgę (§ 1) powinny złożyć odpowiedni wniosek do organu finansowego właściwego dla wymiaru podatku gruntowego w ciągu miesiąca po ukończeniu inwestycji.

2. Do wniosku (ust. 1) należy dołączyć:

- 1) zatwierdzony plan i zezwolenie na dokonanie remontu, na odbudowę, rozbudowę lub budowę budynku lub części budynku gospodarczego i mieszkalnego związanego z gospodarstwem rolnym, jeżeli plan bądź zezwolenie w myśl obowiązujących przepisów o budownictwie wymagane są dla tego rodzaju robót,
- 2) zaświadczenie właściwej władzy budowlanej bądź organu administracji przydziemu gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla stwierdzające, że został dokonany remont budynku bądź że budynek jest odbudowany, rozbudowany lub nowo wybudowany, ile procent wynosi odbudowa lub rozbudowa, że budynek nadaje się do użytkowania, oraz stwierdzające wysokość nakładów i zużycia materiałów objętych rachunkami,
- 3) oryginalne dowody (rachunki) stwierdzające wysokość poniesionych wydatków (nakładów) materiałowych,
- 4) zaświadczenie właściwego banku lub instytucji kredytowej stwierdzające wysokość udzielonego kredytu oraz termin i wysokość raty spłaconej, jeżeli podatnik lub wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny korzystał z kredytu, bądź oświadczenie podatnika stwierdzające, że ani on, ani wspólnie z nim gospodarujący członek rodziny nie korzystał z kredytu bankowego lub instytucji kredytowej.

3. Do wniosku o przyznanie ulgi z tytułu założenia sadu podatnik powinien załączyć — oprócz dowodów (rachunków) na zakup drzewek i palików — zaświadczenie właściwego organu administracji przydziemu gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla stwierdzające założenie sadu i jego powierzchnię.

4. Oryginalne rachunki, o których mowa w ust. 2, zwraca się podatnikowi z adnotacją na nich, że zostały wykorzystane przy rozpatrzeniu wniosku o ulgę.

§ 5. 1. Jeżeli podatnik rozpoczął inwestycje (zgrupował materiały budowlane, przystąpił do budowy fundamentów itp.), wówczas — przed terminem ukończenia inwestycji — może złożyć wniosek do organu finansowego o odroczenie

płatności tej części podatku gruntowego bądź należności Państwowego Funduszu Ziemi, jaka nie będzie się od niego należała po przyznaniu mu w przyszłości ulgi w związku z ukończeniem inwestycji. Podatnik powinien poprzeć wnioszek dowodami (rachunkami) oraz zaświadczeniem właściwego organu administracji prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla, stwierdzającym rozpoczęcie inwestycji o wartości określonej rachunkami.

2. Decyzja wydana przez organ finansowy w sprawie odroczenia płatności (ust. 1) stanowi podstawę do odpowiedniego zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

§ 6. 1. Ulgi przewidzianej niniejszym zarządzeniem nie stosuje się, jeżeli podatnik posiada zaległości w podatku gruntowym lub należnościach Państwowego Funduszu Ziemi, chyba że zostaną one w trybie umorzenia (§ 3 ust. 5 i 6) zaliczone na poczet ulgi. Ulgi nie stosuje się także wtedy, gdy podatnik posiada zaległości w dostawach obowiązkowych, w opłacie elektryfikacyjnej, w składce na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe zarówno z wymiarów bieżących, jak i z lat dawnych, oraz nie spłaca w ustalonych terminach rat kredytów bankowych zaciągniętych na inwestycje budowlane i remonty.

2. Ulga będzie jednak przyznana, jeżeli podatnik uregułuje wymienione zaległości i przedstawi na to organowi finansowemu odpowiednie dowody (kwity) bądź gdy uzyska decyzje o spłacie tych należności w ratach i rat tych dotrzymuje.

§ 7. 1. Rolniczym spółdzielniom produkcyjnym położonym na obszarze wymienionym w § 1 ust. 1, które w okresie do dnia 31 grudnia 1961 r. dokonają inwestycji w postaci odbudowy, rozbudowy, budowy albo remontu budynków gospodarczych bądź mieszkalnych związanych z gospodarstwem spółdzielczym bądź w postaci założenia nowych sadów, przyznaje się ulgę w podatku gruntowym w formie zaniechania ustalenia zobowiązania podatkowego w zakresie podatku gruntowego na zasadach określonych w niniejszym paragrafie.

2. Ulgę stosuje się wówczas, gdy wartość nabytych materiałów oraz koszty fachowej robocizny obcej z własnych funduszy spółdzielni wynoszą na inwestycje budowlane oraz remonty co najmniej 10.000 zł, a na założenie sadu — co najmniej 5.000 zł. Przepis § 2 ust. 1 zdanie końcowe stosuje się odpowiednio.

3. Do sumy nakładów inwestycyjnych (ust. 2) nie wlicza się wartości własnej pracy członków spółdzielni.

4. Jeżeli rolnicza spółdzielnia produkcyjna dokonała inwestycji również z kredytów bankowych, wówczas ulgę stosuje się początkowo tylko z tytułu sumy wydatkowanej na inwestycje z własnych funduszy, natomiast ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych stosuje się w miarę spłaty tych kredytów, dokonywanej w terminie określonym w ust. 8.

5. Wysokość ulgi (ust. 1) wynosi 30% kwoty wydatkowanej na inwestycje (ust. 2 i 3).

6. Ulgę stosuje się w zasadzie przy wymiarze podatku gruntowego przypadającego za rok, w którym inwestycje zostały ukończone. Jeżeli wniosek, o którym mowa w § 4, złożony został po dokonaniu wymiaru podatku, wówczas ulgę stosuje się po uprzednim wznowieniu postępowania podatkowego.

7. Wysokość ulgi za dany rok podatkowy nie może być większa niż 75% rocznego wymiaru podatku.

8. Jeżeli kwota ulgi przekracza granicę określoną w ust. 7, wówczas ulgę stosuje się w okresie do 10 lat, licząc od roku ukończenia inwestycji, a jeżeli chodzi o ulgę z tytułu nakładów pochodzących z kredytów bankowych — licząc od roku, w którym przypada płatność pierwszej raty kredytu bankowego, z tym że podobnie jak w pierwszym roku, tak i w latach następnych, kwota ulgi za poszczególny rok podatkowy nie może być większa niż 75% podatku należnego za dany rok.

9. Jeżeli spółdzielnia produkcyjna posiada zaległości w podatku gruntowym z lat przed ukończeniem inwestycji, wówczas ulgę stosuje się przede wszystkim w trybie umorzenia kwoty zaległości odpowiadającej części nakładów określonych w ust. 5.

10. Przepisy §§ 4, 5 i 6 stosuje się odpowiednio do spółdzielni produkcyjnych, z tym że oprócz dowodów wymienionych w § 4 ust. 2 do wniosku o ulgę spółdzielnia powinna dołączyć oryginalne rachunki stwierdzające wysokość poniesionych kosztów fachowej robocizny obcej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

111

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 marca 1959 r.

w sprawie obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy, położonych na niektórych obszarach kraju.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obniża się o 80% podstawę opodatkowania ustaloną dla celów wymiaru podatku gruntowego z użytków rolnych VI klasy należących do gospodarstw rolnych położonych na obszarze województw: koszalińskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), opolskiego, szczecińskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i m. Wrocławia oraz powiatów: elckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, powiatów: elbląskiego, gdańskiego, kwidzińskiego, leborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego oraz m. Elbląga województwa gdańskiego, powiatu trzecieckiego i m. Pily województwa

poznańskiego oraz powiatów leskiego i ustrzyckiego oraz gromad: Gładyszów, Ropica Górna, Śmietnica, Uście Gorićkie i Wysowa powiatu gorićkiego, gromad: Bircza, Kuźmina, Leszczawa Dolna, Lipa, Nowosiółki Dydyńskie, Olszany, Piątkowa i Sufczyzna powiatu przemyskiego oraz gromad: Bukowsko, Jaśliśka, Komańcza, Mokre, Mrzyglód, Odrzechowa, Posada Górna, Sieniawa, Szczawne, Tyrawa Wołoska, Wisłok Wielki i Załuż powiatu sanockiego województwa rzeszowskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego poczynając od roku podatkowego 1959.

Minister Finansów: w z. J. Dusza